

AUGUST STRINDBERG  
*Esplanadsystemet.*

Ur *Samlade Verk 15. Dikter på vers och prosa. Sömngångarnätter på vakna dagar* (1995)



Där gamla kåkar stodo tätt  
Och skymde ljuset för varandra  
Dit sågs en dag med stång och spett  
En skara ungfolk muntert vandra.

Och snart i sky  
Stod damm och boss,  
Då plank och läkt  
De bröto loss.

Det murkna trät,  
Så torrt som snus,  
Det virvlar om  
Med kalk och grus.

Och hackan högg  
Och stången bröt  
Och väggen föll  
För kraftig stöt.

Och skrapan rev  
Och tången nöp,  
Att taket föll  
Och skorsten stöp.

Från kåk till kåk  
Man sig beger  
Från syll till ås  
Allt brytes ner.

En gammal man går där förbi  
Och ser med häpnad hur man river.  
Han stannar; tyckes ledsen bli,  
När bland ruinerna han kliver.

» –Vad skall ni bygga här min vän?  
Skall här bli nya Villastaden?»  
» –Här skall ej byggas upp igen;  
Här röjes blott för Esplanaden!»

» –Ha! Tidens sed: att riva hus!  
Men bygga upp? – Det är förskräckligt!»  
» –Här rivs för att få luft och ljus;  
Är kanske inte det tillräckligt?»